

ગુનેગારો ને સજ્જનની

ગુનેગારો ને સજ્જનની, નજરથી આખું જગ જોઈ;
દુષ્મ કાળાશે, નિજ-ઉજાશે, કરુણાનિધિ અખિયન પ્રોઈ.---ગુનેગારો...

નિરર્થક મૂલ્ય ના કરશો, 'પ્રગટ' અપવાદ ખોલે છે;
ઝવેરીના અભાવે 'આ'જ, હીરો ખુદ બોલે છે.

ન કોઈ માપશો અમને, વિશેષણ પાર હું 'અનુપમ';
અચળ, સ્થિર, સૌમ્યતા જ પ્રતાપ, અનિર્વચનીય છું અરૂપમ.

ન આરાધો ભલે અમને, વિરાધક બનશો ના કોઈ;
કળિકાળે ઓ અપરાધક, મતાંધો કરશો ના બદબોઈ.

જગત જાણે છે નિંદા યા, પ્રશંસા દ્વંદ્વ બહિર્મુખી;
છતાં વ્યવહાર પણ ઓલિયા, પરમ વીતરાગ મોક્ષમુખી.

અલૌકિક "જ્ઞાની" 'આ' અસ્પર્શ, તું જેવું દૈશ તેવું લહીશ;
ચડાવો ફૂલ યા પથ્થર, અમૃત યા ઝેર પણ પી લઈશ.

ગહન ગાંભીર્ય, દેવો, દૈત્ય, દાનવ સાથમાં અંદર;
શમાવે દિલમાં દાવાનળ, જગત ખારાશ 'આ' સમંદર.

ગુનેગારોયે ભમિયાં'તા, બુદ્ધિનાં આશયો ઊંધાં;
ઘણીયે સારી સંગતથી, સજન થ્યાં જન્મથી સીધાં.

અને તેથી આ ભવમાં સૌ, અમોને ભાસે છે નિર્દોષ;
છતાંયે ખોટું તે ખોટું, પ્રતિક્રમ લઈ થજે ખામોશ.

જીવન છે દ્રૌપદીનું ચીર, નથી ઢંકાતું અજ્ઞાને;
કરોડો જન્મનાં પાપો, બળે 'અક્રમ'થી 'વિજ્ઞાને'.

નિજાત્મીય મોરલી સુણતાં, સૂતા ફણીધર ઝૂમી ડોલે;
જગતનું ભાન સૌ ભૂલતાં, અ-લિંગ સ્વર 'આ' જ શિવ ભોલે.---ગુનેગારો...

